Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Asan/3/2020
Identifikačné číslo spisu:	2017200007
Dátum vydania rozhodnutia:	18.06.2020
Meno a priezvisko:	Mgr. Peter Melicher
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2017200007.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej v právnej veci žalobcu: Ing. Dezider Klempa - Autocentrum, s miestom podnikania v Lehniciach, Masníkovo 57, IČO: 11 870 389, proti žalovanému: Okresný úrad Dunajská Streda, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, so sídlom v Dunajskej Strede, Korzo Bélu Bartóka 789/3, v konaní o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného zo 14. októbra 2016 č. OU-DS-OCDPK-2016/012031, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 7. novembra 2019 č. k. 14 S 96/2019-97, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalovaného zamieta.

Žalobca má právo voči žalovanému na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej aj ako „správny súd“) rozsudkom zo 7. novembra 2019 č. k. 14 S 96/2019-97 (ďalej aj ako „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie správneho súdu“) zrušil rozhodnutie Okresného úradu Dunajská Streda, Odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo 14. októbra 2016 č. OU-DS-OCDPK-2016/012031 (ďalej aj ako „rozhodnutie žalovaného“), ktorým Okresný úrad Dunajská Streda, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií odmietol podľa ustanovenia § 107d ods. 3 písm. a) zákona č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „zákon č. 725/2004 Z. z.“) odpor účastníka konania (žalobcu v konaní pred správnym súdom) proti rozkazu o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla Okresného úradu Dunajská streda, Odboru dopravy a pozemných komunikácií zo 14. júla 2016 č. OU-DS-OCDPK-2016/012031 (ďalej aj ako „rozkaz žalovaného“) z dôvodu, že odpor neobsahuje predpísané náležitosti. Správny súd priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

2. Správny súd vec prejednal podľa ustanovenia § 107 ods. 2 SSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je nezákonné a preto ho zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Ďalej skonštatoval, že keďže kasačný súd vo svojom rozhodnutí vytkol správnemu súdu len

nezákonné zloženie súdu pri rozhodovaní vo veci, správny súd túto nezákonnosť odstránil tým, že vec prejednal v trojčlennom senáte. Vzhľadom na skutočnosť, že kasačný vo svojom rozhodnutí nevytkol správnemu súdu žiadne nedostatky pri právnom posúdení veci, správny súd dospel k záveru, že nie je dôvod odkloniť sa od právneho názoru, ktorý bol vyslovený v pôvodnom rozhodnutí správneho súdu z 11. januára 2018 a preto dôvody pre ktoré bolo zrušené rozhodnutie žalovaného uviedol v podstate rovnaké ako v odôvodnení svojho rozhodnutia z 11. januára 2018.

3. Správny súd ďalej uviedol, že po preskúmaní námietok žalobcu dospel k záveru, že žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vôbec nevysporiadal s námietkou žalobcu v podanom odpore označenom ako odvolanie, že vozidlo nepoužíva a že má najazdených len 398 km. Rozhodnutie žalovaného je neodôvodnené a nebol dôvod na odmietnutie odporu, pretože vznesená námietka bola konkrétna a zrozumiteľná. Odpor obsahoval predpísané náležitosti a to i napriek tomu, že bol označený žalobcom ako odvolanie. S prihliadnutím na obsah odporu a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť žalobca, sa správny súd osobitne zaoberal otázkou, či procesným postupom žalovaného nebola žalobcovi odňatá možnosť konať pred správnym orgánom.

4. O odňatí možnosti konať pred správnym orgánom ide v prípade, ak v dôsledku procesne nesprávneho postupu správneho orgánu, ktorým sa účastníkovi znemožňuje realizácia jeho procesných oprávnení, priznaných mu v správnom konaní, za účelom ochrany jeho práva a právom chránených záujmov. Judikatúra už dospela k záveru, že o prípad odňatia možnosti pred správnym orgánom konať ide tiež vtedy, keď správny orgán odmietne odvolanie i keď neboli dané procesné predpoklady pre tento postup. Obdobne možno za postup odnímajúci možnosť pred správnym orgánom konať označiť postup správneho orgánu, ktorý odmietne odpor proti rozkazu v procesnej situácii, v ktorej pre taký procesný postup neboli dané zákonné predpoklady. Ďalej správny súd uviedol, že odpor proti rozkazu je špecifickým spôsobom procesnej obrany účastníka konania, ktorý má za následok splnenie zákonom ustanovených podmienok (včasnosť, odôvodnenosť veci samej a podanie oprávnenou osobou) kasačný účinok. Z ustanovení zákona č. 725/2004 Z. z. o náležitostiach odporu vyplýva povinnosť odporcu odôvodniť odpor vo veci samej. Z obsahového hľadiska pritom postačuje, ak z odôvodnenia odporu vyplýva iba nesúhlas účastníka konania s povinnosťou ktorá mu bola uložená (sp. zn. III. ÚS 161/2009). V danom prípade bol odpor proti rozkazu podaný v zákonnej lehote, oprávnenou osobou, jeho odôvodnenie bolo síce stručné, ale bezpochyby obsahovalo nesúhlas žalobcu s uložením povinnosti zaplatiť pokutu. Takýto odpor nemožno považovať za odpor bez odôvodnenia vo veci samej. Z uvedeného dôvodu teda nebol na mieste procesný postup odmietnutie odporu tak ako to vykonal žalovaný vo svojom rozhodnutí, pričom žalovaný bol povinný preskúmať dôvody uvedené v odpore a vo veci meritórne rozhodnúť. Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol správny súd tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

5. O trovách konania (vrátane trov kasačného konania) rozhodol správny súd podľa ustanovenia § 167 ods. 1 SSP, keď procesne úspešnému žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

6. Žalovaný podal proti rozhodnutiu správneho súdu kasačnú sťažnosť (ďalej aj ako „podaná kasačná sťažnosť“ alebo „kasačná sťažnosť žalovaného“), v ktorej sa domáhal aby kasačný súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil správnemu súdu na ďalšie konanie. Žalovaný napadol rozhodnutie správneho súdu podanou kasačnou sťažnosťou v celom rozsahu z dôvodu podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. g) Správneho súdneho poriadku, keď správny súd mal rozhodnúť na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Žalovaný v podanej kasačnej sťažnosti uviedol, že z ustanovenia § 107d ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. jednoznačne vyplýva, akým spôsobom sa dá proti rozkazu podať odpor a čo odpor musí obsahovať. Zároveň ustanovenie § 107d ods. 3 zákona č. 725/2004 Z. z. striktne stanovuje dôvody odmietnutia odporu okresným úradom. Tiež zákon č. 725/2004 Z. z. jednoznačne definuje, ktoré vozidlo podlieha pravidelnej emisnej kontrole.

8. Podľa žalovaného z citovaných ustanovení zákona č. 725/2004 Z. z. a vyhlášky č. 578/2006 Z. z. vyplýva, že pokiaľ je vozidlo evidované v Slovenskej republike a nie je dočasne vyradené z evidencie podľa osobitného predpisu prevádzkovateľ vozidla je povinný bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť v ustanovených lehotách motorové vozidlo pravidelnej emisnej kontrole. Vozidlo EČ S. XXX J., značka: M. M., druh: osobné vozidlo, kategória: Ml, VIN: G dátum prvej evidencie vozidla: 28.03.2011 14. júla 2016 t. j. v deň vydania rozkazu o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla bolo v premávke na pozemných komunikáciách, bolo evidované v Slovenskej republike a nebolo dočasne vyradené z evidencie podľa osobitného predpisu. Ak sa vozidlo v cestnej premávke nepoužíva, prevádzkovateľ vozidla má možnosť požiadať okresný dopravný inšpektorát o dočasné vyradenie vozidla.

9. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca vo svojom odpore proti rozkazu o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla uviedol: ...sa odvolávam vo veci: ,,rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa“, nakoľko vozidlo nebolo používané v cestnej premávke, má najazdených len 398 km. Z citovaných ustanovení zákona č. 725/2004 Z. z. a vyhlášky č. 578/2006 Z. z. vyplýva, že počet najazdených km ako ani nepoužívanie vozidla nie sú rozhodujúce skutočnosti, ktoré mohli konanie ovplyvniť. V ďalšom ustanovenie § 107d ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. jednoznačne dáva za povinnosť prevádzkovateľovi vozidla k odporu pripojiť listinné dôkazy a nedáva mu to ako možnosť t. j. zákon neuvádza, že môže pripojiť listinné dôkazy ale znie: „K odporu prevádzkovateľ vozidla pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoláva.“ Predmetné ustanovenie § 107d ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. zároveň aj striktne zakazuje okresnému úradu podať akúkoľvek „pomocnú ruku“ účastníkovi konania, priamo zakazuje použitie ustanovenia § 19 ods. 3 správneho poriadku. Žalobca v odpore na preukázanie svojich tvrdení neoznačil žiadne dôkazy a nepripojil žiadne listinné dôkazy potvrdzujúce jeho tvrdenie o počte najazdených kilometrov alebo o prípadnom dočasnom vyradení vozidla, ak ako dôvod odporu uviedol malý počet najazdených kilometrov. Okresný úrad preto nemal inú možnosť, ako odpor podaný žalobcom, odmietnuť. K tomu je potrebné podotknúť, že počet najazdených kilometrov nemá vplyv na povinnosť prevádzkovateľa bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť motorové vozidlo pravidelným emisným kontrolám.

10. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že odpor nemal predpísané náležitosti v zmysle ustanovenia § 107d ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. a okresný úrad bol povinný konať v zmysle ustanovenia § 107d ods. 3 písm. a) zákona č. 725/2004 Z. z. t. j. bol zákonom daný dôvod na odmietnutie odporu (prevádzkovateľ vozidla neuviedol rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opieral svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze, a zároveň neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu prevádzkovateľ vozidla nepripojil listinné dôkazy).

11. Žalobca sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa ustanovenia § 21 písm. a) SSP v spojení s ustanovením § 438 ods. 2 SSP, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (ustanovenie § 443 SSP a ustanovenie § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (ustanovenie § 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (ustanovenie § 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (ustanovenie § 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa ustanovenia § 440 SSP, ustanovenia § 441 SSP a ustanovenia § 453 SSP a postupom podľa ustanovenia § 455 SSP bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa ustanovenia § 137 ods. 4 SSP v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 SSP, po neverejnej porade senátu (ustanovenie § 137 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením § 452 ods. 1 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

13. Predmetom konania pred kasačným súdom je rozhodnutie o kasačnej sťažnosti žalovaného podanej proti rozhodnutiu správneho súdu, ktorým správny súd zrušil rozhodnutie Okresného úradu Dunajská Streda, Odboru cestnej dopravy a pozemných komunikácií zo 14. októbra 2016 č. OU-DS-OCDPK-

2016/012031, ktorým Okresný úrad Dunajská Streda, Odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií odmietol podľa ustanovenia § 107d ods. 3 písm. a) zákona č. 725/2004 Z. z. odpor účastníka konania (žalobcu v konaní pred správnym súdom) proti rozkazu o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa vozidla Okresného úradu Dunajská streda, Odboru dopravy a pozemných komunikácií zo 14. júla 2016 č. OU-DS-OCDPK-2016/012031 z dôvodu, že odpor neobsahuje predpísané náležitosti.

14. Podľa ustanovenia § 107d ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. prevádzkovateľ vozidla môže proti rozkazu podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia odpor okresnému úradu, ktorý rozkaz vydal. Odpor proti rozkazu sa musí odôvodniť. V odôvodnení uvedie prevádzkovateľ vozidla rozhodujúce skutočnosti, o ktoré opiera svoju obranu proti výroku uvedenému v rozkaze a zároveň označí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. K odporu prevádzkovateľ vozidla pripojí listinné dôkazy, ktorých sa dovoláva. O tomto musí byť prevádzkovateľ vozidla v rozkaze poučený. Ustanovenie § 19 ods. 3 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nepoužije.

15. Podľa ustanovenia § 107d ods. 3 písm. a) zákona č. 725/2004 Z. z. okresný úrad odmietne odpor, ak neobsahuje predpísané náležitosti podľa odseku 2 alebo podľa všeobecného predpisu o správnom konaní.

16. Sporným vo veci je, či žalovaný postupoval správne, keď odmietol odpor žalobcu, o aký sa jedná vo veci samej, podľa ustanovenia § 107d ods. 3 písm. a) zákona č. 725/2004 Z. z. z dôvodu, že neobsahuje predpísané náležitosti, nakoľko žalobca v odpore neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, prípadne k odporu nepripojil listinné dôkazy, ktorých sa dovoláva.
17. Kasačný súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca ako účastník správneho konania podal proti rozkazu žalovaného včas odpor, ktorý označil ako „Odvolanie proti rozkazu č.:OU-DS-OCDPK-2016/012031“, v ktorom uviedol, že „sa odvoláva vo veci: „rozkaz o uložení pokuty za správny delikt prevádzkovateľa“, nakoľko vozidlo nebolo používané v cestnej premávke, má najazdených len 398 km.“

18. Ďalej kasačný súd uvádza, že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov konania a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec zákona alebo nemajú základný význam pre ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Tiež, že za svojvôľu, ktorá má za následok porušenie základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky treba považovať aj prílišný formalizmus pri výklade a aplikácii právnych noriem.

19. Podľa názoru kasačného súdu odpor podaný žalobcom obsahuje s poukazom na ustanovenie § 107d ods. 2 zákona č. 725/2004 Z. z. dostatočne jasné a zrozumiteľné odôvodnenie, z ktorého vyplýva jednoznačný záver o nesúhlase žalobcu s pokutou uloženou mu rozkazom žalovaného. Hoci žalobca v odpore explicitne neoznačil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, že vozidlo nebolo používané v cestnej premávke a má najazdených len 396 km, uvedené nemožno považovať za taký nedostatok z hľadiska obsahových náležitostí odporu, pre ktoré by ho mal žalovaný v zmysle ustanovenia § 107 ods. 3 písm. a) zákona č. 725/2004 Z. z. odmietnuť, nakoľko neobsahuje predpísané náležitosti. Takýto výklad ustanovenia § 107 ods. 3 písm. a) zákona č. 725/2004 Z. z. nezohľadňuje účel a zmysel právnej normy a v konečnom dôsledku predstavuje prílišný formalizmus žalovaného pri výklade a aplikácii tohto ustanovenia na prejednávanú vec.

20. Z uvedených dôvodov kasačný súd vyhodnotil sťažnostné body žalovaného ako nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu a preto kasačný súd kasačnú sťažnosť žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 7. novembra 2019 č. k. 14 S 96/2019-97 podľa ustanovenia § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

21. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, priznal nárok na náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného

konania voči žalovanému (ustanovenie § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanovením § 167 ods. 1 SSP).

22. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (ustanovenie § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.